

"Semanın müzeyyen tavanına, güneş gibi ışık verici, ısındırıcı bir lâmbayı takmak; gece gündüz hatlarıyla, kış yaz sahifelerinde mektubat-ı Samedaniyeyi yazmasına bir nur hokkası hükmüne getirmek..." İzahı, "nur hokkası" tabiri neyi ifade ediyor?

Bu paragrafta güneşin iki büyük özelliği olan **lamba** ve **soba** olma vasfına işaret ediliyor. Dünya üzerinde yaşamın devam edebilmesi de güneşin bu iki özelliği ile mümkün kılınmıştır.

Dünyadaki mevsimlerin ve bu mevsim içinde sunulan nimetlerin hepsi güneşle ilgilidir. Yaz, kış, ilk ve son bahar mevsimleri güneşin dünya ile olan münasebeti ile hasıl oluyor. Ve bu mevsimlerde özellikle de yaz ve bahar mevsimlerinde canlılara sayısız nimetler sunuluyor. Bu nimetlerin hepsi de güneşle pişiriliyor.

"Hokka" mürekkep kabı demektir. **"Nur hokkası"** ise güneşe işaret ediyor. Allah güneş vesilesi ile bize öyle mesajlar yazıyor ki, güneş âdeta bir nur hokkası gibi oluyor. Çiçekler, böcekler, çayır çimenler, dağlar, denizler, ovalar vesaire hep güneş hokkasından alınan mürekkeple yazılmış birer mesajlar hükmünderler.

Yani güneş, sadece ısı ve ışık veren bir kütle değil yer yüzünde İlahi sanatların oluşmasında önemli bir unsur hem de onların görülmesini sağlayan büyük bir projektör görevini görüyor. Tabiri caiz ise, Allah mahlukatı güneş hokkasına batırdığı mürekkeple icat ediyor gibidir...

Tabi bu tabirlerin hepsi bir teşbih bir mecazdır, esas olan mecazdaki manayı anlamaktır...